

Кожен час прагне досягнути власну своєрідність, особливості, тільки йому властиві прикмети та якості. Поточна сучасність у цьому плані може претендувати на рекорд з різноманіття найменувань. Позаминулий рік додав до них ще один означник — постправду (post-truth). Її вособленнями стали скандальні кампанії із Брекзиту та обрання президентом Д. Трампа.

Почали говорити навіть про «добу постправди». Однак наскільки виправдане таке найменування? Чи є в ньому щось більше від публіцистичного завзяття журналістики? Чи достоту в явищі постправди дається взнаки якась сутнісна властивість нашого часу?

Спробу розібратися зі справжнім змістом та пояснювальним потенціалом цього концепту здійснили учасники спільного круглого столу, ініційованого редколегіями двох часописів — «Філософської думки» та «Соціології: ТММ». Природно, що до розмови долучилися не лише філософи, соціологи та історики, а й представники політикуму, журналісти, громадські діячі. До матеріалів обговорення доєдналися кілька статей з тої ж тематики.

На жаль, на маргінесі розгляду залишилася проблема генеалогії та епістемологічного статусу подібних до постправди визначників актуальної сучасності. Адже важливішим за цей конкретний концепт є більш загальне питання: чому наш час так охоче і так інтенсивно вдається до різноманітних самопайменувань? Що означає й засвідчує це — високу динаміку глобального світу чи світоглядну розгубленість і безпорадність, властиві сьогоденній свідомості?

Природно, що розгляд такого непевного феномену, як постправда, залишає по собі більше питань, ніж відповідей. Ми сподіваємося, що ці питання й відчутна контроверсійність заявлених позицій створюють те полемічне поле, що спонукає до подальших продуктивних розвідок.

Тематичний блок наступного, останнього цього року числа ФД пов'язаний зі знаменною подією — 100-річчям Національної академії наук України, яка була створена буремного 1918 року. Цей ювілей дає гарний привід замислитися над станом соціокультурного пізнання та загалом науки в нашій країні.